

Sygnatura akt II K 1050/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Grzelak-Kula

Protokolant: Dagmara Nowicka-Bemś

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Marty Midery

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2015 roku sprawy:

D. D.

syna J. i B. z domu S.

urodzonego w dniu (...) w J.

skazanego:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 9 lutego 2009 r. w sprawie II K 52/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 października 2009 r. na karę roku pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28.02.2014 r. zamieniono karę pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu;
 2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie II K 495/13 za czyny z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniach 19 i 21 kwietnia 2009 r. na karę 200 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda, gdzie orzeczono także środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat; Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17 września 2013 r. w sprawie VI Ka 413/13;
 3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie II K 1457/13 za czyny z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniach 2 i 6 sierpnia 2013 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 12.08.2013 r. do dnia 16.12.2013 r.
 4. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie II K 1661/13, za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 czerwca 2013 r. na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie VI Ka 105/15;
- I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego skazania opisane w pkt 1 i 2 części wstępnej;
- II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu **D. D.** wyrokami opisanymi w punktach 3 i 4 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
- III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego łącznej kary pozbawienia wolności zalicza okresy kar dotychczas odbytych,

IV. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że wyroki podlegające połączeniu ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w niniejszej sprawie.

Sygn. akt II K 1050/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. D. został skazany prawomocnymi wyrokami:

5. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 9 lutego 2009 r. w sprawie II K 52/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 października 2009 r. na karę roku pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 lutego 2014 r. Zamieniono karę pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu;

6. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie II K 495/13 za czyny z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniach 19 i 21 kwietnia 2009 r. na karę 200 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda, gdzie orzeczono także środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat; Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17 września 2013 r. w sprawie VI Ka 413/13;

7. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie II K 1457/13 za czyny z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniach 2 i 6 sierpnia 2013 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 12.08.2013 r. do dnia 16.12.2013 r.

8. zaocznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie II K 1661/13, za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 czerwca 2013 r. na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie VI Ka 105/15.

dowód: odpisy wyroków k. 18, 20, 21-22, 23, 24

odpisy postanowień k. 19

dane o karalności k. 6-7

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w sprawie o sygn. akt II K 431/15 umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego w sprawach Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt II K 52/10 i II K 495/13.

dowód: odpis postanowienia k. 25

Skazany odbywa obecnie karę pozbawienia wolności. Funkcjonuje prawidłowo w zakładzie karnym. Był czterokrotnie karany dyscyplinarnie, ośmiokrotnie nagradzany. Uczestniczy w terapii dla skazanych uzależnionych od środków odurzających, z indywidualnego programu wywiązuje się w stopniu umiarkowanym. Proces jego resocjalizacji przebiega prawidłowo.

dowód:

- opinia o skazanym z Zakładu Karnego nr 1 we W. wraz z obliczeniem kar k. 34-35

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie należy podnieść, że do orzeczenia kary łącznej w sprawie D. D. zastosowanie znalazły dotychczasowe przepisy Kodeksu karnego. Stosowanie nowych przepisów jest ograniczone w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, zgodnie z którym przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Z danych o karalności skazanego nie wynika, aby którykolwiek wydanych wobec niego wyroków zapadł po dniu 1 lipca 2015 r.

Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów wówczas, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej (art. 569 § 1 k.p.k.).

Warunki do orzeczenia kary łącznej spełnione są wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierza za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu (art. 85 k.k.).

Potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wtedy, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił więcej przestępstw, ale - z różnych powodów - nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu. Oznacza to, że granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary łącznej (tak wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23.12.2002r. w sprawie II AKa 556/02, OSA 2003/4/31).

Zawarty w art. 85 k.k. zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw (zob. uchwałę 7 sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005 r., I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

Mając na względzie powyższe zasady oraz uznając za wiarygodne dowody z dokumentów sąd ustalił, że zachodzi jeden zbieg realny przestępstw umożliwiający wymierzenie skazanemu kary łącznej. Dotyczy to kar pozbawienia wolności wynikających z wyroków 3 i 4 (tj. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawach: II K 1457/13 i II K 1661/13).

Chronologicznie pierwszym skazaniem powodującym powstanie tego zbiegu przestępstw był wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie II K 1457/13. Tym wyrokiem oraz wyrokiem w sprawie II K 1661/13 wymierzono skazanemu kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat oraz 2 lat i 6 miesięcy.

W zakresie pozostałych dwóch skazań, tj. w sprawach Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze II K 52/10 i 495/13, zapadło w dniu 18 czerwca 2015 r. pod sygn. akt II K 431/15 orzeczenie o umorzeniu postępowania i jest ono prawomocne. W niniejszym postępowaniu sąd był tym orzeczeniem związany i dlatego umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznej z powodu powagi rzeczy osądzonej w tym zakresie (pkt I części dyspozytywnej wyroku łącznego).

Ustalając wysokość kary łącznej sąd miał na względzie dyrektywę z art. 86 § 1 k.k., zgodnie z którymi sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 540 stawek dziennych grzywny, 18 miesięcy ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności. Przepis art. 86 § 1 k.k. wyznacza zatem granice wymiaru kary łącznej, obowiązujące przy wydaniu wyroku łącznego. Kara łączna nie może być niższa od najwyższej z wymierzonych kar (granica dolna), nie może być wyższa od sumy kar wymierzonych za poszczególne zbiegające się przestępstwa (granica górna).

Najwyższą karą jednostkową wymierzoną skazanemu ww. wyrokami była kara 4 lat pozbawienia wolności, a ich suma to 6 lat i 4 miesiące.

Sąd wymierzając skazanemu karę łączną 5 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności kierował się tym, że kary wymierzone skazanemu w wyrokach podlegających połączeniu dotyczyły takich samych przestępstw, tj. rozboju oraz to, że skazany popełniał je w krótkim odstępie czasu - około 1,5 miesiąca. Z drugiej strony zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych. Przy wymiarze kary łącznej sąd kierował się również opinią na temat skazanego z zakładu karnego, w którym przebywa. Opinia ta jest umiarkowana. Wszystkie te okoliczności doprowadziły do przekonania o konieczności wymierzenia kary łącznej na zasadzie asperacji, czyli kary wypośrodkowanej. Ta zasada uwzględnia ww. okoliczności.

Na poczet orzeczonej kary łącznej sąd zaliczył skazanemu okresy kar dotychczas odbytych.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. sąd pozostałe, nie podlegające łączeniu, orzeczenia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu pozostawił do odrębnego wykonania. Dotyczy to orzeczeń o środku karnym obowiązku naprawienia szkody i o powództwie cywilnym.

Sąd obciążył Skarb Państwa kosztami sądowymi związanymi z wydaniem wyroku łącznego, bowiem uznał, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe, gdyż odbywa on karę pozbawienia wolności i nie pracuje zarobkowo.